

ЕРИХ КЕСТНЕР
БЕЛИТЕ ЛИСИЦИ НА АНИТА,
ИЛИ ДОБРАТА СДЕЛКА
КИНОСЦЕНАРИЙ В 5
ДЕЙСТВИЯ

Превод от немски: Венцеслав Константинов, 2016

chitanka.info

ПЪРВО ДЕЙСТВИЕ (ПОНЕДЕЛНИК)

Един много изискан господин крачи замислен по главната улица на голям град... Господинът гледа тъжно разноцветните витрини. Усеща се леко пренебрегнат от съдбата. Защото в клуба е изгубил пари, а също и при Дейзи. Освен това фризьорът го е посъветвал да си боядиса косата. А небето е надвиснало над покривите като дъждобран. Изведнъж изисканият господин се спира като ударен. Потръпва, разтваря широко очи и се вторачва в една фотография, която виси във витрината на магазин за кожи. На нея се вижда млада дама, чието лице сладко наднича от приказно бяла кожа на полярна лисица, сякаш дамата няма нищо против да поиграе на криеница с този, който я гледа. Под снимката е написано: Анита Рикобони.

Изисканият господин без колебание влиза в магазина. Пита дали имат за продан бяла лисица, като тази на фотографията.

— Следобед очакваме един екземпляр.

Господин Фон Ройег — така се казва изисканият господин — щял пак да дойде.

— А коя е дамата с името Рикобони?

— О, много талантива танцьорка! Иначе също надарена. Адрес: Стриндбергщрасе 8.

— А цената?

— За коя цена пита господин баронът?

— За кожата, естествено!

Назовават му сумата, при което барон фон Ройег сменя цвета си, доколкото при него може да се говори за цвят.

— Значи, следобед!

Барон Фон Ройег отива следобед в банката. Тегли пари. (Банкерът му е приятел.) После купува бялата лисица, иска да му я опаковат и я предава на куриер. С писмо: Стриндбергщрасе 8. „Моля потвърдете получаването.“

Монолог на клатещия глава търговец на кожи: „Вече шести!“.

ВТОРО ДЕЙСТВИЕ (ВТОРНИК)

Един много изискан господин крачи замислен по главната улица на голям град... И т.н., и т.н.

* * *

Бележка на автора: Текстът на второто действие е дословно същият като на първото. Само че се развива един ден по-късно, този път изисканият господин се казва Фон Едендорф. И: Монолог на клатещия глава търговец на кожи: „Вече седми!“.

За режисьора: Зависи изцяло от желанието на постановчика и от количеството на мъжкия състав да се добавят към второто действие още много, които да приличат на първото. Само трябва да се внимава господата, купуващи белите лисици, да са изискани и да се различават един от друг поне по имената. А в монолога на клатещия глава търговец на кожи да не се пропуска броенето!

Авторът

* * *

ТРЕТО ДЕЙСТВИЕ (СРЯДА ВЕЧЕР)

В клуба. Банкерът небрежно се обляга на камината и с усмивка тръска пепелта от пурата си в жарта. После казва на насядалите наоколо приятели — знаем такива сцени от всеки добър филм:

— Господа, само ми обяснете, защо почти всеки от вас в течение на последните седмици изтегли една и съща сума? Това случайно ли е?

Тогава Ройег промълвява:

— Анита Рикобони...

А Едендорф казва:

— Стриндбергщрасе 8...

А пък граф Пинкален показва потвърждението за получаване...
Другите също...

Оказва се, че госпожица Рикобони трябва да притежава поне дузина бели лисици. При скромна ответна услуга. Треперещи от гняв, господата решават да стигнат до дъното на нещата.

ЧЕТВЪРТО ДЕЙСТВИЕ (ЧЕТВЪРТЪК)

Един много изискан господин крачи... И т.н. Този път това е господин Фон Отен. — Хубаво, следобед ще дойде пак, за да вземе бялата лисица...

Но въвн пред магазина патрулира Франц, слугата на Отен, преоблечен като нормален човек. Крачи напред, назад. Напред. И пак назад... Накрая една млада дама излиза зад ъгъла. Носи голям пакет. Влиза в магазина за кожи. Франц я следва незабелязано и пита продавачката за цената на едно плюшено сако. При което тайно наблюдава госпожицата с пакета, докато тя разговаря със собственика. Франц вижда как от пакета изскача бяла лисица и чува търговецът на кожи да казва:

— Днес ще я вземе петнайсетият! Някой си господин Фон Отен.

Красивата госпожица се засмива и си тръгва. Франц обаче отказва да купи плюшеното сако. И също си тръгва.

ПЕТО ДЕЙСТВИЕ (ПЕТЪК ВЕЧЕР)

В клуба. Банкерът небрежно се обляга на камината и т.н. Отен описва преживяването на Франц. Треперещи от гняв, всички пушат и пият, без да знаят какво да решат. Естествено, ако нещата се разчуют, всички ще бъдат идиотски компрометирани. Петнайсет господа, които купуват една и съща кожа! Накрая решават да се примирят.

Тогава прислужникът на клуба донася писмо от тръбната поща! Банкерът го прочита на глас:

„Уважаеми господа! Макар че не съм извършил нищо друго, освен да продам многократно една бяла лисица и многократно да я изкупя обратно под продажната цена — от търговска гледна точка безупречна дейност, — изпитвам настойчивата потребност да сложа край на тази продължаваща сделка с една и съща стока. При това ще ви пресметна една продажна цена и четиринайсет изкупни цени. Остатъкът от сумата и бялата лисица ще получите незабавно. Винаги Ваш предан: Арно Феллах, търговец на кожи.“

Граф Пинкален казва:

— Ами какво ще правим с бялата лисица?

Ройег предлага:

— Да я пратим за последен път на госпожица Рикобони!

Другите кимат одобрително.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.